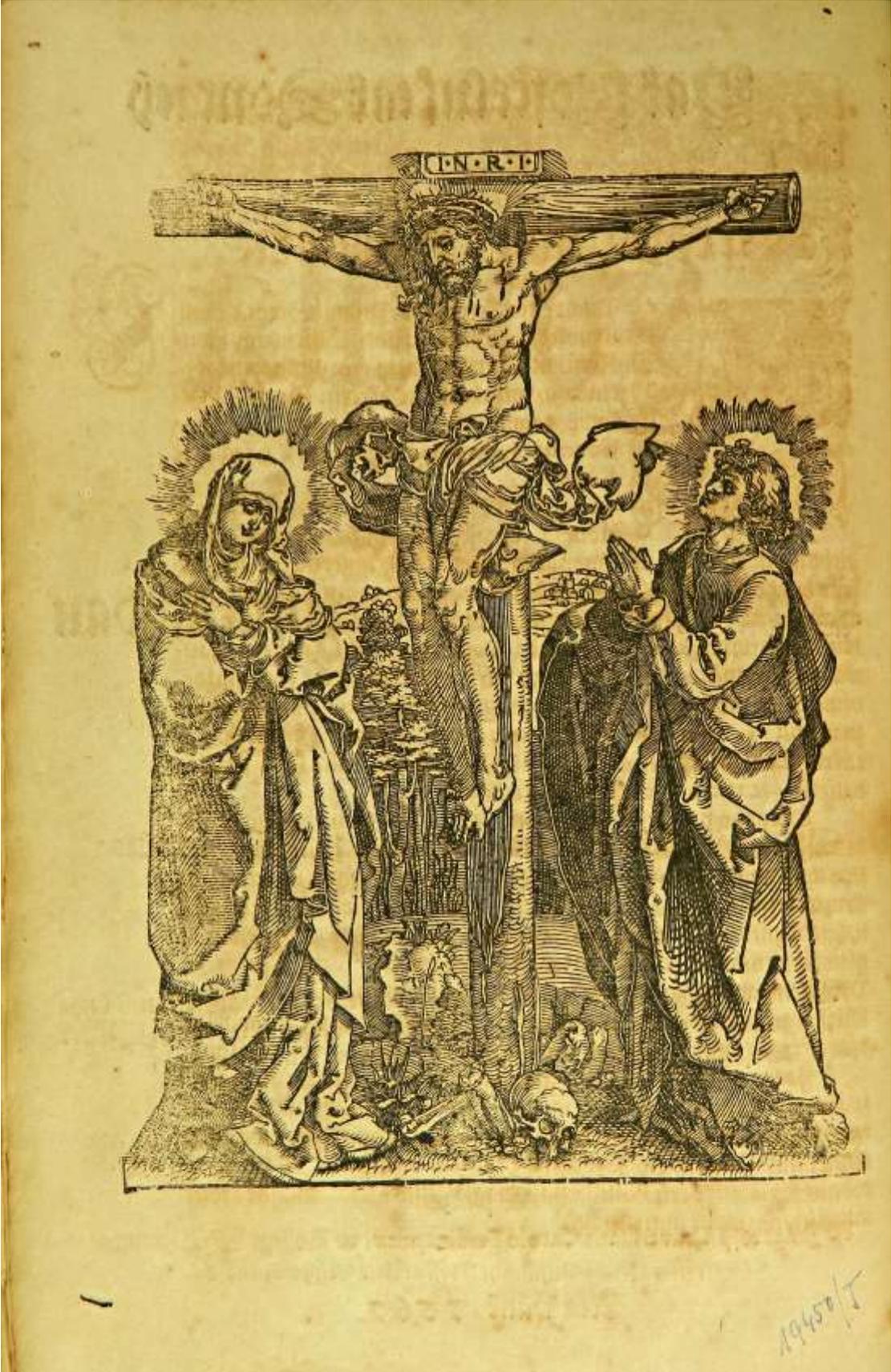

1a – titulní strana titulu: Yak Kostelnj tak Domáčj Postilla ... / Šebestián Vojtěch Scypio. -- Praha :
Jezuitská tiskárna : faktor Jiří Černoch, [1667-
1668]. https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000015309&local_base=KPS

1b

1c

Předmluva k Čtenáři.

Pisové ti / kterými se Pisma Swatá / wšši
spasitedlné Wšry Zaklad / Obecnému Lidu /
Křestianským způsobem / srozumitedlné wy-
kládagi / gináč a gináč okřetenj slugi. Kže-
kové zagisté nazýwagi ge *sermones*: Latinjey
Conciones, Sermones, Postillas: Czechowě
Kázanj.

Kžecké slowo *sermo* / a Latinské Concio
gedné a též močy w wyznamenanj glau:
Nebo gedno druhé w řeči své zauplna wyládá / a gedno tak mnoho
yako druhé znamená: poněwadž obě dwogitého wyznamenanj gest /
a yak ono / tak toto / předně Mnoštwy neb spolek Lidu shromážděného /
hluč / neb hromadu Lidj wylazuje: Potom obcowánj / neb rozmlau-
wánj s shromážděným Lidem / neb řeč / kterau někdo k tak shromáždě-
nému Mnoštwy má: giž Latinjey giným slowem / Sermo / wylowugi /
znamená. Pročez Swatj Dctowě ty řeči / nimiž Pisma Swa-
tá řečníckým způsobem auzně a rozwodně s Kazatelnice Lidu wylá-
dali / *sermones* / a Sermones / to gest řeči / nazýwali.

Odkadby pak přjz gměnowané řeči Postilla stauli / ten se toliko
domysli / kdo Spisúw swatých Dctúw / a cyrkewních Dctelúw / nětco
lépe nežli wúbec / powědom gest. Ti zagisté když Pisma / ne řečníckau
a rozwedněgšj řeči / ale s auženými a staženými slowy wylowělowa-
li / částku gistau neb díl Pisma / bezewššeho cyžých slow přimjsej nas
psawšse / giným řádkem po nich psáwali tato slowa: Post illa / to gest:
Potom / co totizto napsáno bylo. A tak teprw od nowého řádku po-
čawšse / přw napsaná Pisma Swatá swými wlastnjmi slowy wylá-
dali: kterýžto wylád / od toho co nad nym psáno bylo / Post illa staul.

Je se pak y Kazatelstka řeči Pisma Swatá / yakoli na giney
způsob / yak powědino / wyládagi / někdo snad tomu rozdlu / kterey
mezj oběm wyládánj gest / nerozuměge / řeči Kazatelstké dwaustos
wneq tytul / w gedno slowo spogitw / Postillam nazwal. A tak se až
podnes Kazatelstké řeči Postilla nazýwagi: gestco syc tak / wlastně o tom
mluwjce / nazwané byti nemagi.

Medele Brwni Adwentni.
Ewangelium Swateho Lukasse w xxj. Kap:

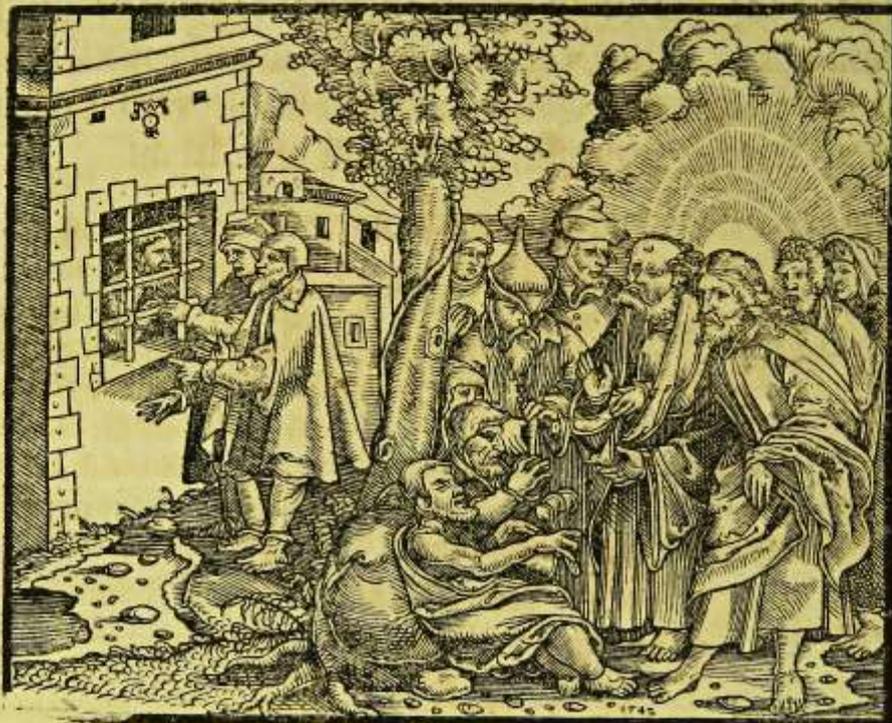

Dal onoho Času / Zješ
Pán Bezjs Vředlnjkám swým: Budau
Znamenj na Sluncy / a na Měsocy / y na
Hvězdách / a na Zemi sfauženj Náródůw /
pro Baučo Zvuku Mořského a Wlnobiti / tak že sch nau-
ti budau Yde pro Strach a očekáwanj těch Wěc / kterě
přigdau na wesskeren Swět: Nebo Moc Nebeské h-
bati se budau. A tehdy vzrj Syna Člowěka přicháze-
gjch

✠ 9

Medeie Druhá Adwentní.

Ewangeliium Swateho Matausse w xj. Kap:

Dneho Ciasu: Kdyz
 byl JMN oslyšel w Skowach o Skutcích
 Krostowých / poslaw diwa z Biedlnykůw
 swých / řekl gemu: Toli gsh genz přigiti máš / čili gině-
 ho očekáwáme? W odpowjdage Jeziss řekl gim: Gdau-
 ce zvěstúge Janowi co gste slyšeli / a widěli. Slepj
 widj / Kulhawj chodj / Málomocnj se čisti / Hlusi sly-
 šš / Mrtwj z Mrtwých wstáwagj / Chudóm se Ewan-
 gelium zvěstuge / a Blahoslawený gest / kdožby se ne-
 zhorššyl na mně. A kdyz oni odcházeli / počal Jeziss
 prawiti Zástupům o Janowi: Co gste wyssli na Paussě
 B widě

Medile Nátá po Swatém Duchu.

Ewangeliium Swatého Nátáusse w o Kapitole.

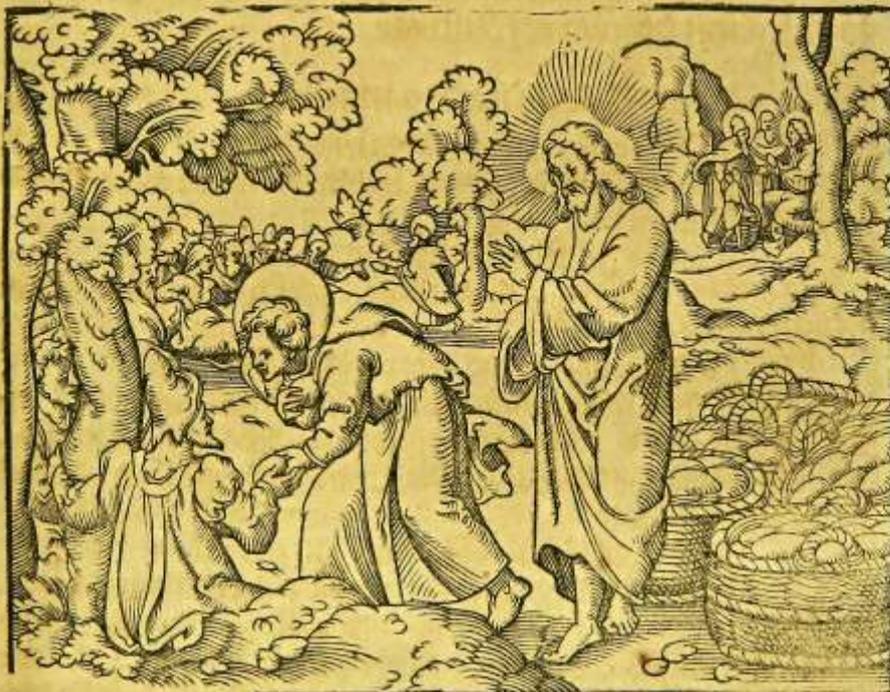

S A onoho času : Řekl
Pán Gejss Bědlníkům svým : Nebudeš
hognějši Sprawednost wasse nežli Pšma-
kúw a Farzeúw/newegdete do Králowstiwj Nebestěho.
Slyšeti gste že řečeno gest Staróm : Nežabigess/pakli-
by kdo zabil / winen bude Sandu. Ale yat prawim
wám / že každý kdo se hněwá na Bratra swěho / hoden bu-
de sandu : Kdoby pak řekl Bratru swěmu Kácha / winen
bude Kady : a kdoby řekl. Possetilš / winen bude Pefelněho
ohně.

Kdožbykoli hanau, posinechem, neb weystrěkan někoho vrazil / po
 mni co neysspisse to co vdělal napraviti / a vrazileny bez rozpakowání
 odpustiti : Patli sobě wespolek vblížili / wespolek sobě odpustite / pro
 Modlitby wassé ž. Aug Epist 109. Měloby se tu o pomluwě nětco přidati / ale ať
 bych se neprodlanžil / ginam to odložim. Za tím z toho co powědjno
 dosti se widj / yaťey pozor na se w řeči dáti / a yať Razyl náš na vzdě
 držeti máme. Otyž tať yať wjme, a powinni gsme. děláme !

Meděle Šesta po Swatém Duchu.

Ewangeliium Swatého Marka w viij Kapitole.

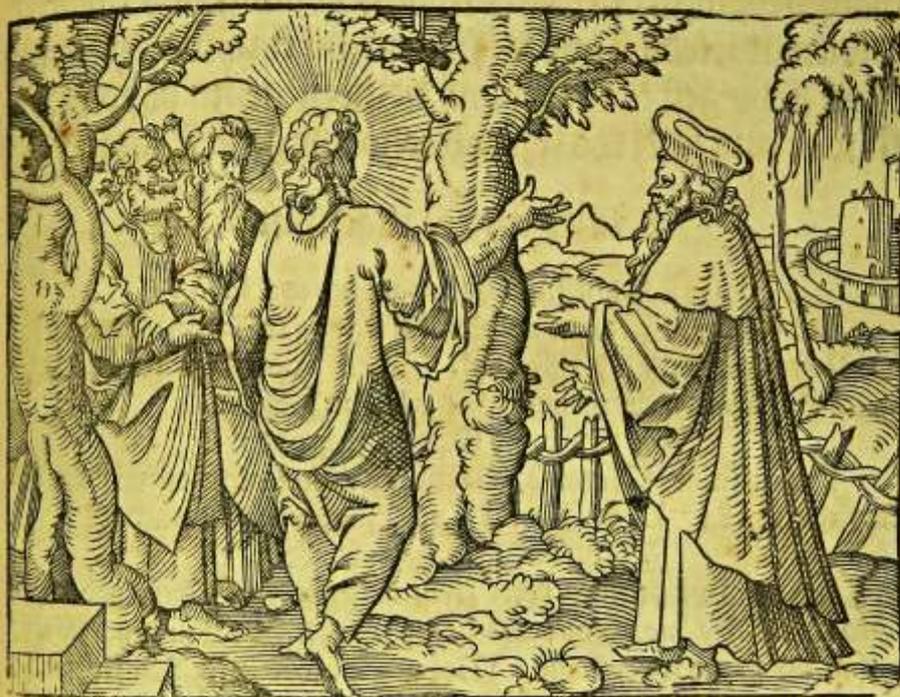

Dal onoho času : Když
 mnohý Zástup byl s Gezišem / a neměli co-
 by gedli / swolaw Bědlnský swě / řekl jim :
 Litost mám nad Zástup / nebo hle gž tři dni trwagj se-
 mnau / a nemagj. coby gedli. A rozpustimli ge lačně do
 Xij do

Meděle Sedmnácta po Swa- tem Duchu.

Ewangeliium Swatěho Matausse w xxij. Kapitole.

Dneho času : **U**ssly-
šawše Farizeowé žebn k mlčenj přiwedl Sa-
duceuske/ sešli se w gedno. **O**otázal ho geden
žnich Zákona **B**ítel pokaussege ho: **B**íteli které **P**řiká-
žanj welké gest w Zákone? **D**i mu **U**ezjss: **M**ilowati bu-
dese **P**ána **B**oha swěcho, z celeho srdce swěcho/a ze wšij du-
še swě/a ze wšij mošli swě. **T**ot gest neywětšij a prwnij
přikážanj. **D**ruhě pak gest podobně tomu: **M**ilowati
budese **b**lžijnjho swěcho/nako sebe saměcho. **W** těch dwauch
přiká-

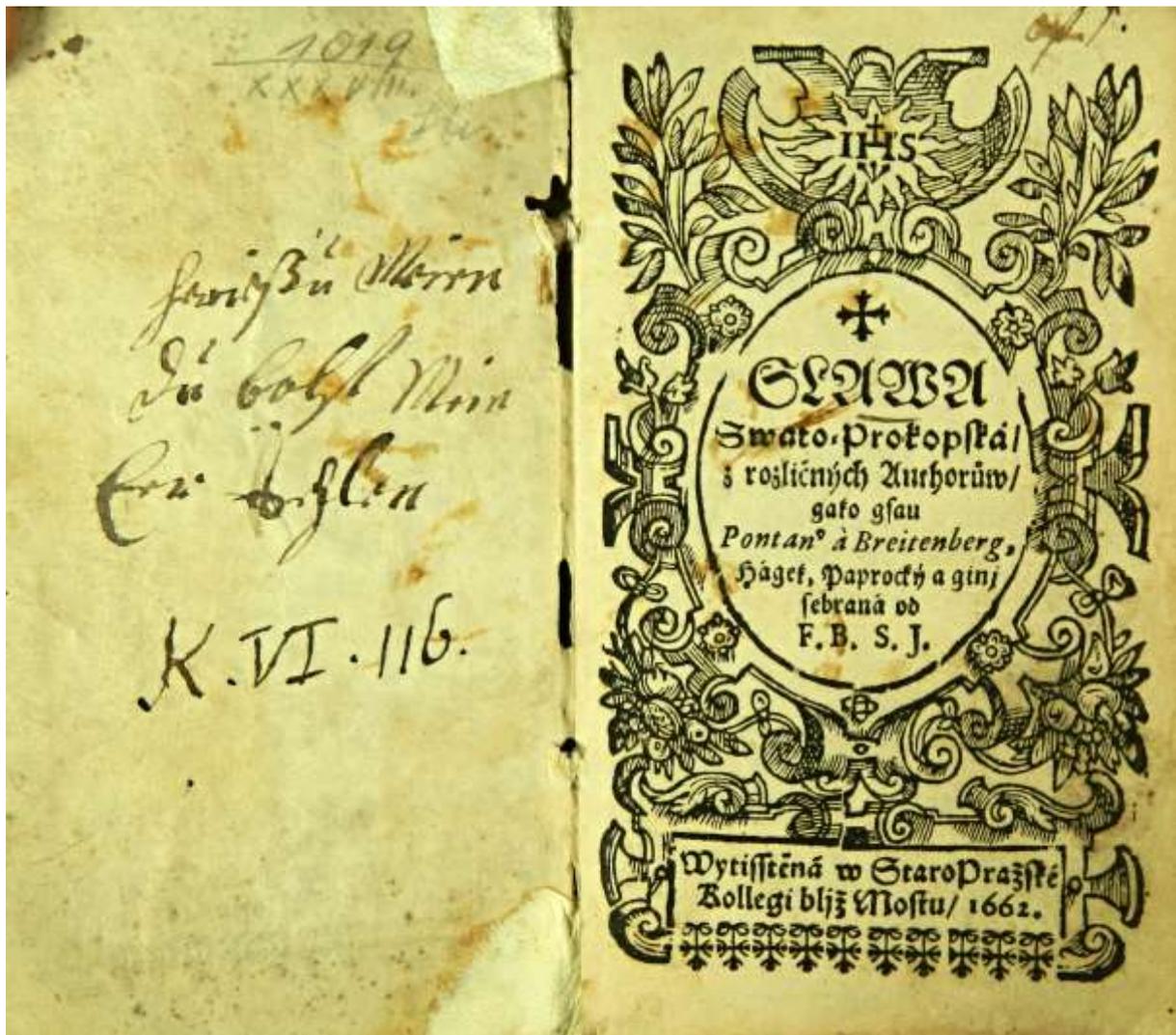
Medeie Dwamecymá po Swatém Duchu.

Ewangeliium Swatého Matausse w xxij. Kapitole.

TA onoho času : **D**sedse Farizeowé radili se / aby polapili Gejz-
se w řeči. Y poslali k němu Bědlnyky swěs
Herodyáno / řkauce : Běiteli / wjme že gšy prawdomlu-
wný / a cestě Boží w Prawdě vějšs / a nedbáš na žádně-
ho : nebo nepatrjšs na osobu lidškau. Powěz nám te-
dy / co se tobě widj / slusjli plat dáti Cěsari / čili nic? Poz-
naw pak Gejšs neschetnost gich řekl : Co mne pokau-
šste Pokryty? vkažte mi Penjz Daně. A oni podali mu
Pe-

Mmm

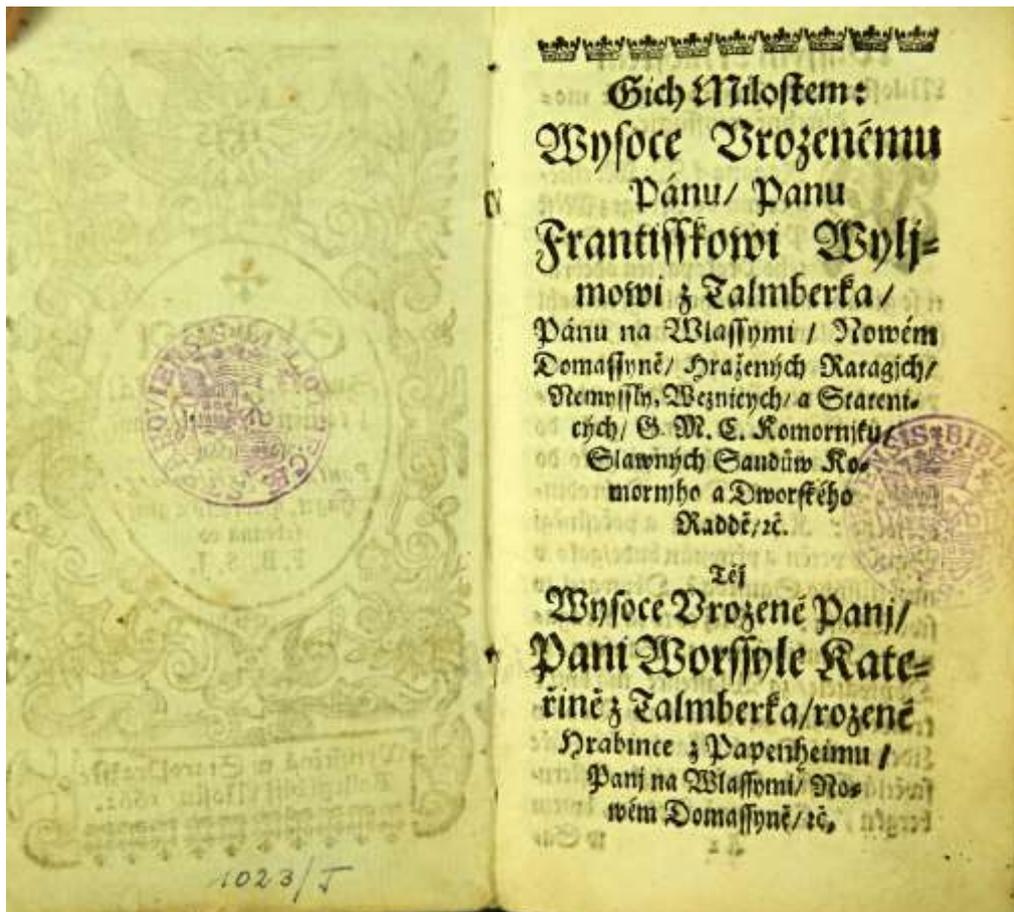

2a – titulní list: SLAWA Swato=Prokopská / z rozličných Authorůw ... sebraná ... / Frydrych Brydelius. --
[Praha] : Jezuitská tiskárna, 1662. https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000009716&local_base=KPS

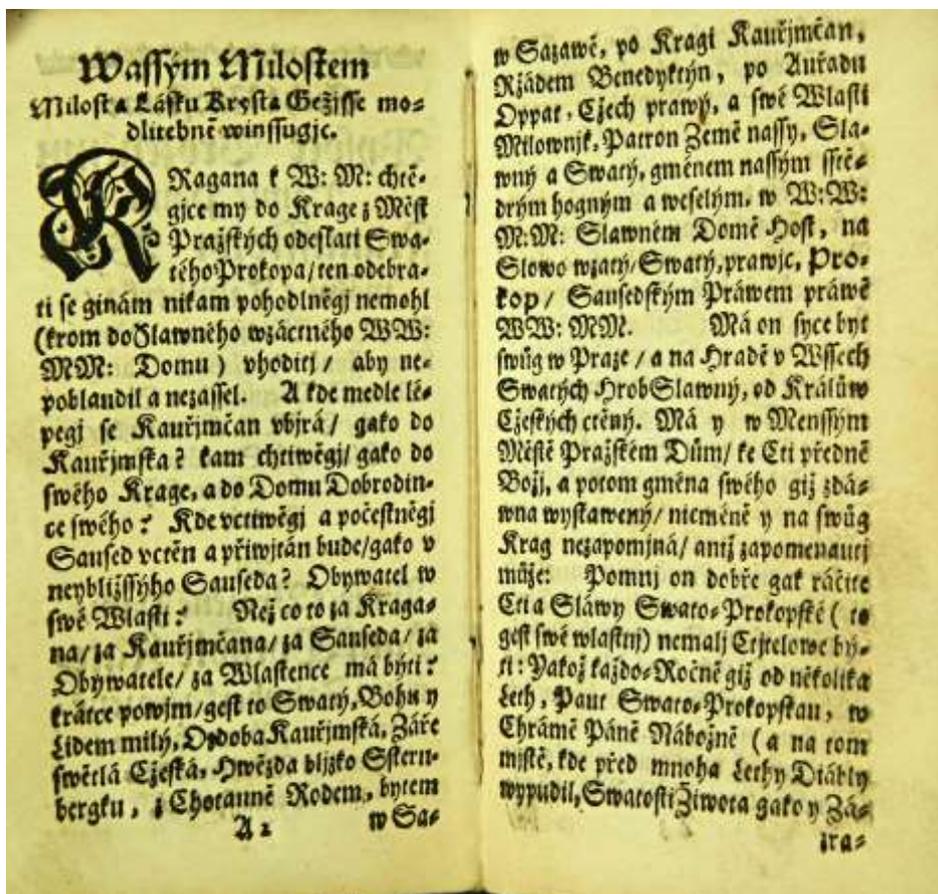
Digitalizované faksimile:

http://www.manuscriptorium.com/apps/index.php?direct=record&pid=AIPDIG-KKPS_BB_IX_16_3JZPZE9-cs

Skripta str. 14

2b

2c

Zacátek Katechizmu.

Čaké gšy ty Wjry ?

Gá gšem Katolický Křesťian.

Kdo gest Katolický Křesťian ?

Ten gest / kteryž pokřtěn gsa / do
cela wěej, a wznáwá to wšlecko /
což starodáwnj wšleobecnj Křj-
ská Církew wěej, a wznáwá / buď
to je to w Písne swatém zřetelne
psáno gest / aneb není.

Po gáčem znamení může poznán býti
Katolický Křesťian ?

Po tomto / že se žehná znamení
S Kříže / též že se šřiti / a wšedluge
wšeligašeho kacířstwa, a bludůw /
kteréž Wítelowe Katolické Církewe
ge. no wšle ne zamítáji, a potupuji.

Která se žehnáwá Katolický
Křesťian ?

Žehnáwá se swatým Křížem / a
člka nábožné takto:

We

10.681/T

We Gméro Otce / y Syna / y
Ducha Swatého / Amen.

Kolik gest hlavnjch Stránek, a Kapitól
Křesťianskeho Wěej, které geden každj
má, a powinen gest wědět ?

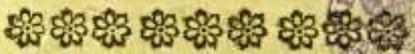
Pět: Prwnj / prawá Křesťian-
ská Wjra.

Druhá / Otce nášs / spolu s při-
pogenjm swatým Angelšřim Po-
zdrawenjm.

Třetí / Desátero Boží Pěklázanj.

Čtvrtá gšau Welebne Swato-
šři / neb Sacramenta.

Pátá, gest Křesťianská Spra-
wedlnost.

Kapitola I. o Wjre.

Která gest prwnj Katolického
Wěej Stránka ?

Wjra. Těcho bez Wjry nelze se
šřiti Pánu BOHU, Křesťianskš
žiwot wěšti / a špasej dogiti.

22

60

3b

Co pat gedenaždj Křesťian wěšti
má ?

Co milj Dpóstolé we dwanácti
Článčjch Křesťianské Wjry zas
wěeli.

Kterj gšau ti Článčj Wjry
Křesťianské ?

Neprwe:

Wěejm w BOGA Otce wšse-
mohačjho / Stwořitele
Něbe, y Země.

2. W GŁU Bryška Syna gebo
gedineho / Pána nášeho.

3. Genj se počal z Ducha Swatě-
ho / narodil se z Marye Dánnj.

4. Trpěl pod Pontšřým Pilátem /
wklěžowan / umřel / y pohřben
gest.

5. Wššaužil do pekel, třetj den wššal
z mrtwých.

6. Wššaužil na Něbesa / sedj na
prawicy BOGA Otce wššemos-
hačjho.

7. Od-

7. Odrud přigde šanditi žiwé / y
mrtwé,

8. Wěejm w Ducha Swatého.

9. Swatou Církew obecnu /
Swatých Odcowanj.

10. Odpušřenj hěššůw.

11. Těla wšřěššeni.

12. A žiwot wěčný, Amen.

W čem záleží summa, aneb smysl
těch hlavnjch dwanácti Článků ?

W tom, že Křesťianskš člowěk
šedcem wěej / a všř wznáwá /
že toliko gedinj Bůh gest w šwé
podšřatě / a bytnosti / k tomu též
trojg w osobách / totižto : Bůh
Otec / Stwořitel wššech wěej, Bůh
Syn / Wšřlupitel hěššněho šweta /
Bůh Duch Swatý, Potěšřitel
wššech wěejčjch Křesťianů, kteréž
on w prawě Katolické Církewe
wššwěcuje / a šřže narižene prošřed-
ky špajena činj.

23

Kapi-

3c

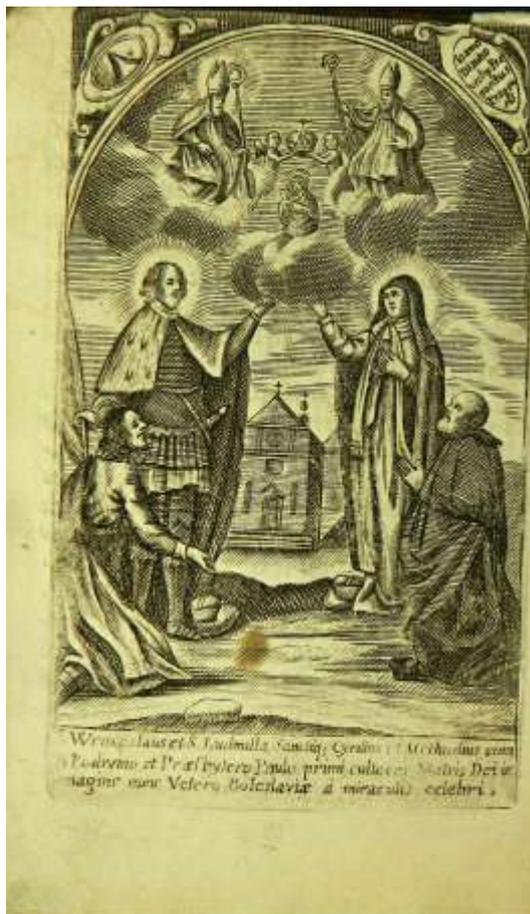

4a – titulní list: Swatá Cesta Z Prahy do Staré Boleslawě ... / Jan Tanner. -- Praha : Jezuitská tiskárna, 1692. https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000017771&local_base=KPS

Digitalizované faksimile vydání z roku 1679:

<https://books.google.cz/books?vid=NKP:1002400445&printsec=frontcover#v=onepage&q&f=false>

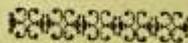
Skripta str. 15

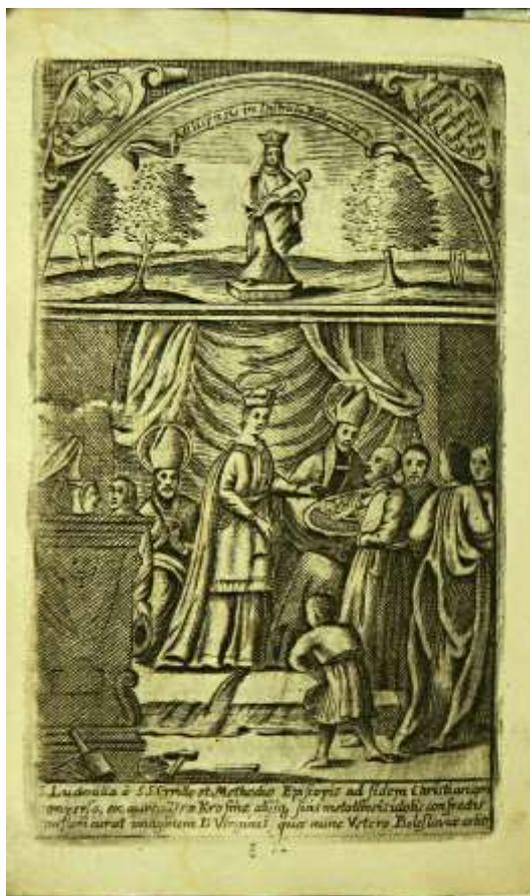
Wesel se Královno Boleslawská! 1

Svatá Mária / gegjzto zázračný Obraz
 w Staro-Boleslawském poli podivně
 wyworany od mnohá set let předivnými zá-
 zračky se stvůj; prosím tebe strže tvé od věčno-
 sti; abys Markau Boží byla; Wyvoleni; rač
 mi wyprositi mých hříšůů odpustěm; a aučin-
 liwau milost Boží; at nikdy žádného těžkého
 hříchu se nedopustim; nýbrž w swátosti žiwos-
 ta tebe nasledugi. Czebož k wyžadánj; a k twé
 cti říkám: Zdráwas Mária.

S Wáclawe; genj sy B. Pannu MArji w
 gegim Staro-Boleslawském obrazu; pá-
 wodem swatých Cthy a Strachoty a cwičěnjm
 swatě Lidmily Bábý twé swatě ctil; a do Starě
 Boleslawi po té cestě se na smrt dobrovolně
 pro Wjru Křestianskau oddal; po které potom
 S. Wogtěch; S. Prokop; pět swatých Bra-
 trů Mucedlnjů; y ginj swatj Czechowé; gabo
 y Cysarowé; Aralowé; Anjata; Biskupowé /
 y ginj nezčislnj pobožnj Křestiane putowali;
 prosím tebe; wyžádej nám wraucnau lásku k
 Blahoslawené Panně MArji; at gi wždycky
 swatě milugeme a nábožně ctjme; na ze-
 mi až do smrti; a w Nebi na
 věky. Amen.

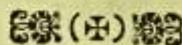
4b

Wesel se Královno Litická! 2

Svatá Boží Rodičko; gegjzto swatý obraz
 Litický; pro mnohá; strže tvé přjmluwy;
 od Pána Boha lidem prořazaná dobrodinj
 slavný učiněn gest; ponjženě prosím tebe; str-
 ze tvé Neposstwrněné Počety; rač mne při-
 gjeti do počtu těch; kteréž máš za syny; a které
 miluges; řjdiš; a opatruges; we wšech ge-
 gich potřebách a těžkostech; neboť k tobě; ga-
 ložto k nejmilejšj Matce; vřjčím se; a w to-
 bě swau naděgi skládám; nynj y w hodinu mé
 smrti. Czebož k wyžadánj; a k twé cti říkám;
 Zdráwas Mária.

S Wáclawe; gehož Bába Swatá Lidmily
 la; bywši od swatých Cthy a Strachoty
 Biskupů na Křestianskau Wjru obrácená; z
 modly zlatě Bohyně Krosny; a z giných swých
 stříbrných a meděnných model dala sliti obraz
 Blahoslawené Panny MArje Boleslawské;
 prosím tebe; zachoweg sedce a oči nasse před
 oplzlými; dáblům milými nepřjdatými obra-
 zy; a wyproš nám tu milost od Boha; at v se-
 be; y v giných; podle své možnosti; ruffje
 me wšelikau bezbožnost; a gi
 obracugeme w pobo-
 žnost Amen.

4c

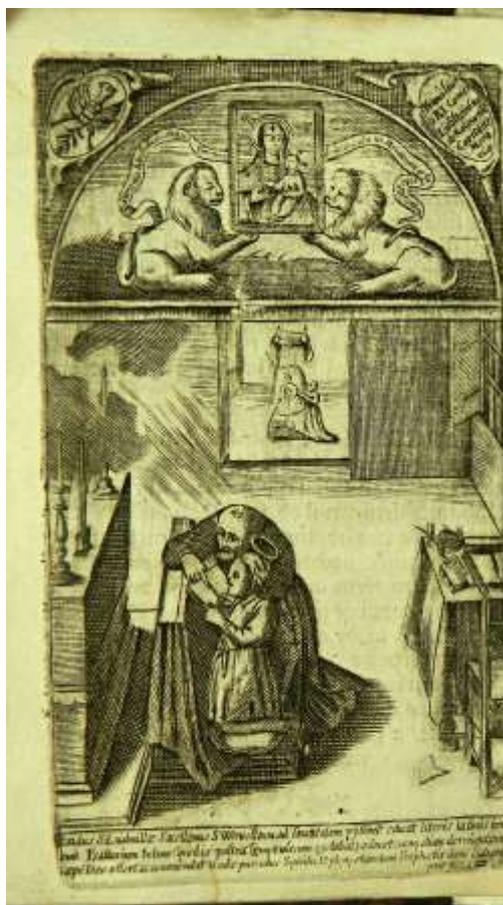
Wesel se Královno Bechyňská! 3

Svatá Panno Pannen Marya / gegjžto swatý obraz / kterýž se cti w Bechyni / byw od Bacyřá postupně chován / težkými pokuta-
mi záračně ge potřeštal : prosym tebe / škrze
twé swaté na tento swět narozeni / rač mi tu
milost od Pána Boha wyprositi / ať nikdy
nie nečinjm / coby se tobé a twému milému Syn-
nu / Pánu mému / Gejžššy Krystu neljžbilo. Šmis-
lšg se nademnu / nynj y w hodinu mé smrti ;
nebo od twého narozeni rošlo s tebau milost-
denstwj. Čiehož k wyžádánj a k twé cti řj-
šáu : Zdrawas Marya.

S Wáclawe / tebe swatá Lidmila hned od
dětinstwj twého k sobé na starost přigala /
aby te po Křesťanskú wychowala / aby se zlých
Pohanských mravů od swé Pohanské Matky
nenaučil / a pro horliwost / kterau měla w D-
ře Křesťanské / nachřela dopustiti / aby te ktera
Pohanka mlékem aneb rukama chowala / pro-
šym tebe / wypros nám tu milost od Boha / ať
máme mysl wždy odvráčenau od zbyřecného
a nepotřebného obcowánj s Bacyři : ale ať
w twé wšé / a w těch dobrých skutcích / kterými
nás swatá Katolická Cirkew učí / stále trwá-
me / a Pánu Bohu slauzíme až do
swé smrti. Amen.

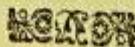
4d

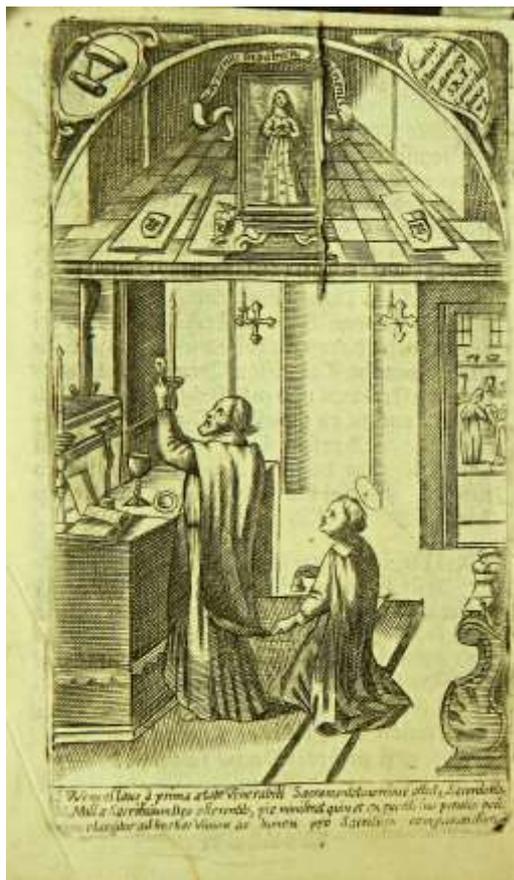
Wesel se Královno Brněňská! 4

Matko Krystowa / ano wšech nás neymis-
legššy Matko Marya / gegjžto swatý ob-
raz / nynj w Brně Morawšém Měště zůstá-
wagjčy od swáteho Lukáše malowan / z Bon-
stantynopole do Medrolánu / a odtud od
Sedyřycha prwnjho Cysáře Wladislawowi
Čieškému Králi dán / od Krále Čitwrtého
Cysáře Léta Páne třináctistého paděšátého
šestého Janowi Morawšému Markraběti
bratru gebo darowan byl / od něhož se do Alá-
štera swáteho Tomáše w Brně dostal : pro-
šym tebe škrze twé nad med sladššj gméno MA-
RYA / rač mi tu milost od Pána Boha wy-
prositi / ať Krystus Pán twšg neymilegššj
Syn ráčj mne do počtu swých wywolených
přigiti. Čiehož k wyžádánj / a k twé cti řj-
šáu : Zdrawas Marya.

S Wáclawe / geřjž Aněz Pawel swaté Lid-
milj Kaplan a twšg milj a bedliwý Pě-
štaun gal pobožnosti / tať latinšké řeči učil / a
řořj šy špáwal / Pánu Bohu tebe často poraus-
čel ; odkudž ty hned w swém dětinstwj wšlemi
dary Ducha swáteho gsa naplněn budaucý wě-
ty gž tehdaž šy předpomydal : wypros nám
tu milost od Boha / ať taťe nasse ředce
geřt přjbyřet Ducha swáteho.
Amen.

4e

*Widok do kostela z ymna a takti v kostele. Sposobem zobrazení páně, zobrazení
Ani a zobrazení v kostele, a zobrazení páně a zobrazení v kostele, a zobrazení
páně a zobrazení v kostele, a zobrazení páně a zobrazení v kostele.*

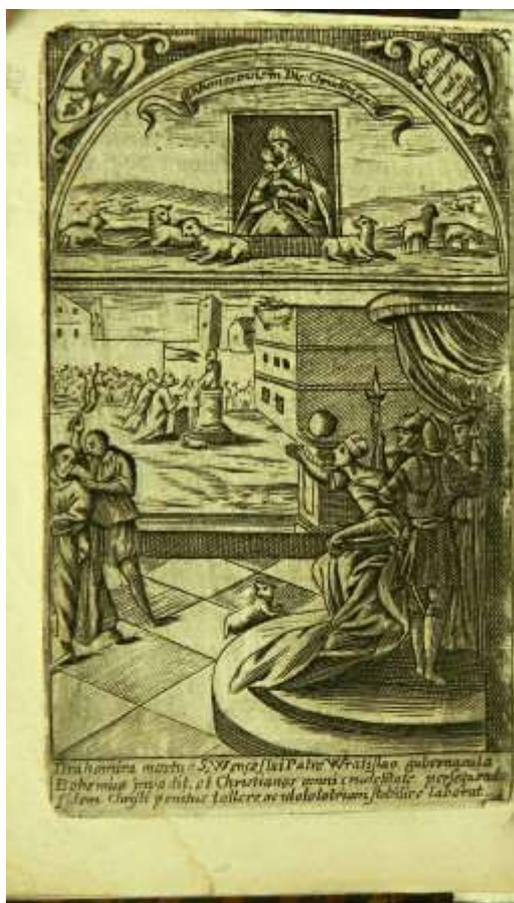
Wesel se Královno Budečkovská! 5

Milko Božské Milosti / předobrá Panno
Márya / kteráž těm / genž tebe w twém
převzáctném Budečkovském Obrazu nábožně
ctějí / a tebe polorně za přimluvu žádají / roz-
ličné milosti a dobrodiní Boží / giž od dáwna
wyprosywas : seřší pomženosti tebe prosím /
šrže wšecky twé ctnosti / gimíž sy se w swém
mladém věku Pánu Bohu zálibila / rač také
mně tu milost wyprositi / ať má duše také tě-
mi ctnostmi gest ozdobená / aby se Pánu Bo-
hu líbila. Čehož k wyžádání a k twé cti ří-
kám : Zdravas Márya.

S Wáclawe / genž hned od mladosti své
Welebnau Oltárnj Swátost wraucně
sy ctíl a milowal / a proto sy Dněžim / swátou
Mši slaužycem / nábožně přísluhowával : ano
y z těch peněz / které sy tehdaž pacholátko w
šrownosti měl / na wěcy ke Mši swaté potře-
bné náklad sy činwal / wypros nám tu milost
od Boha / ať podle twého příkladu / wždy slu-
šnuu / pobožnuu wctiwost při Mši swaté pro-
lazugeme / a horliwě milugeme / nábožně ctí-
me / a náležitě k spasem duše své pří-
máme Welebnau Oltárnj Swá-
tost. Amen.

4f

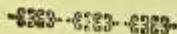

*Widok do kostela z ymna a takti v kostele. Sposobem zobrazení páně, zobrazení
Ani a zobrazení v kostele, a zobrazení páně a zobrazení v kostele, a zobrazení
páně a zobrazení v kostele, a zobrazení páně a zobrazení v kostele.*

Wesel se Královno Chlumcká! 6

Milko Nečistotnějšj Márya / gegjžo
swatý Obraz / kterýž se ctí na Chlumku /
od tohož Malýře / který byl Obraz Passowský
malowal / namalowan / a mnohými milostmi
od Pána Boha / pro twé / neyswětějšj Marko /
zásluhy oslawen gest / ponžiené prosím tebe
šrže ten swatý šturek / kterýž se stal / ldyž sy od
swých swatých Kodiců Pánu Bohu w Chrás-
ně obětowána byla / tdež sy potom Angelský
žiwot wedla ; rač mi tu milost wyprositi / ať
poble twého příkladu dobrý a příkladný žiwot
wedu na tomto swěte / a potomto žiwotě ať se
k tobě dostanu do Nebeské Sláwy. Čehož
k wyžádání / a k twé cti říkám : Zdravas Má-
rya.

S Wáclawe / šrže twau srdečnuu bolešt /
kterauž sy měl / ldyž Drabomira twá bez-
božná Matka wetřewši se po smrti Wratisla-
wa Otce twého do spravowání Českého Dnje
žerstwj / weliké protiwenswj proti Křesťan-
ům wzbudila / a wšeclo Křesťianské Třabo-
ženstwí z České země wykořeniti / a modláč-
stwí zase wštipiti vsłowala ; prosím tebe
rozpomeni se na své plemě / nedež zabynauti /
a chran nás wšecy wěrné Křesťany w Českém
Králowstwí / ať na nás žádné přílišné
protiwenswj nepřicházy.
Amen.

4g

COSMO-GRAPHIA
ELEMENTARIS,
PROPOSITIONIBUS PHYSICO-
MATHEMATICIS
PROPOSITA,
QUAM
FAVENTIBUS AUSPICIJS
AUGUSTISSIMI
&
JNVICTISSIMI
ROMANORUM IMPERATORIS
LEOPOLDI,
GERMANIAE, UNGAR: & BOHEM: &c.
REGIS
FELICISSIMI,
In Alma, Cæsarea, Regiaq; Universitate Pragensi
CAROLO-FERDINANDEA
publicè defendendas suscepit
PRÆNOBILIS ac DOCTISSIMUS
D. BALTHASAR TOBIAS TÜRCHNER à Müllenau,
AA. LL. & Philosophiæ Magister,
PRÆSIDE
REVERENDO ac DOCTISSIMO PATRE
P. CASPARO KNITL Soc: JESU AA. LL. & Phil:
DOCTORE & Mathematicum PROFESSORE
ORDINARIO.
ANNO M.DC. LXXIII. Mensē Die Horis
meridiem consuetis.

PRAGÆ,

5a – titulní list univerzitní teze: COSMO-GRAPHIA ELEMENTARIS, PROPOSITIONIBUS PHYSICO-MATHEMATICIS PROPOSITA, QUAM FAVENTIBUS AUSPICIJS AUGUSTISSIMI & JNVICTISSIMI ROMANORUM IMPERATORIS LEOPOLDI, GERMANIAE, UNGAR[IAE] & BOHEM[IAE] &c. REGIS FELICISSIMI, In Alma, Caesarea, Regia[ue] Universitate Pragensi CAROLO-FERDINANDEA publice

PRODROMUS ASTRONOMICUS.

COSMOGRAPHIÆ Elementaris initia ita sunt cum Astronomia principijs connexa, ut nec hæc sine illis, nec illa sine his commodè percipi possint. Prælibemus ergo paucula, saltè ex Sphæra doctrina & Cursu Solari, quæ necessario sunt præcognoscenda.

PROPOSITIO I. GLOBI PARTES.

CENTRUM Sphære Mundi est punctum in medio Universi, è quo omnes rectæ per imaginationem ad convexam Cœli sideriæ superficiem ductæ, sunt inter se æquales.

DIAMETRI sunt rectæ imaginariæ, quæ per centrum Sphære transeunt, & utrimq; ad ultimam Cœli superficiem desinunt.

AXIS MUNDI, est illa Mundi diameter, circa quam Cœlum ipsum moveri concipitur, & sidera revera moventur.

POLI MUNDI, sunt duo extrema Axis Mundi. Polus Septentrionem versùs dicitur *Arcticus* à τὸ ἄρκτος, ab ursa. Polus Meridiem versùs dicitur *Antarcticus*, hoc est, arctico oppositus.

PROPOSITIO II. CIRCULI SPHÆRÆ IN GENERE.

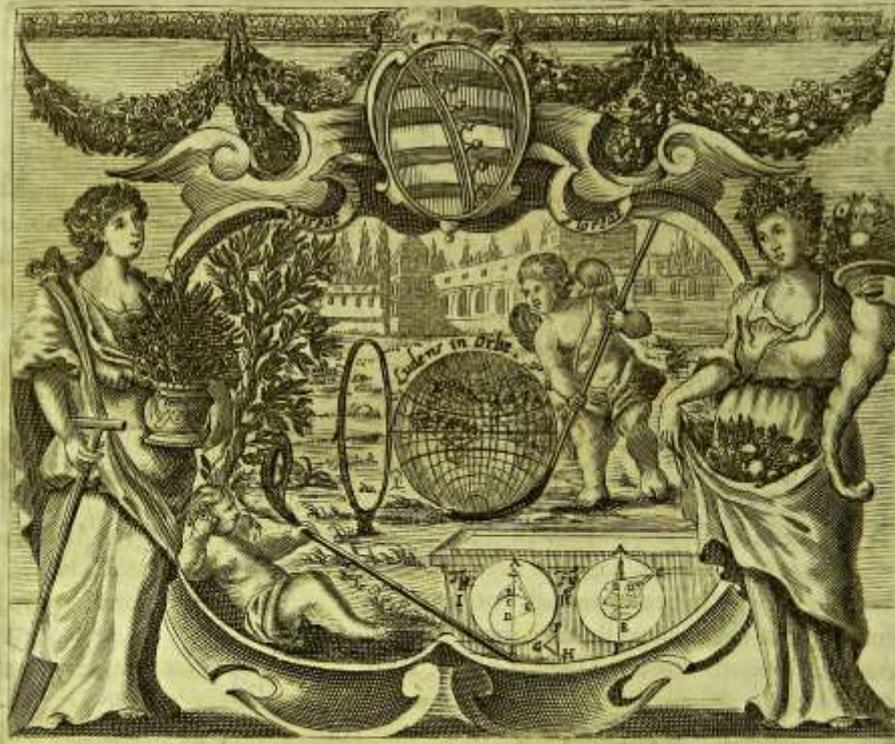
Circuli *Maximi* sunt, qui dividunt Sphæram Mundi in duas æquales partes, & cum ipsa idem Centrum habent. *Non maximi*, qui dissecant illam in partes inæquales, & diversum à centro Mundi centrum habent.

A

PRIMA

GEOGRAPHIA.

GEOGRAPHIA Græcè, Terræ descriptio Latinè. Duplex est: Generalis & Particularis. Illa terram considerat in genere non habitâ particularium Regionum ratione. Ista in particulari, & est vel Chorographia, quæ Regionem aliquam saltè mediocriter magnam describit. Vel Topographia, quæ parvum aliquem terræ locum representat.

PARS I. GEOTACTICA.

Hæc docet constitutionem Sphæræ, quam Tellurem dicimus.

PROPOSITIO I. DE FIGURA TERRÆ.

Columnam censuit Anaximander; Tympanum bellicum, Leucippus; Conum, Cleanthes; Scaphium, Heraclitus; Discum cavum, Democritus; Mensam planam, Anaximenes. Priori sæculo Franciscus Patricius non ignobilis Philosophus tueri mordicus est conatus planam esse. Quid Nos? dicimus, quod Phænomena, tum cælestia à sideribus, tum terrestria à navigationibus:

Est Sphærica. Non probamus argumentum à priori ab omnibus penè Geographis desumptum ab aqua, vel Aristotelis *l. 2. de Cælo.* vel Archimedis *l. 1. de ijs, quæ vehuntur in aqua.* Aristoteles paralogizare videtur: Supponit enim aliquod centrum, & respectu illius Centri debere sumi declivitatem. Archimedem non arguimus: quia citato loco rotunditatem terræ non probat, sed supponit.

B

PRO-

HYDROGRAPHA.

HÆc continet aquarum descriptionem, fluxus & refluxus rationem, deniq; nauticam Artem in plurimas partes divisam.

PARS I. HYDRO-BRASMOLOGIA.

In hac describemus aquas, & explicabimus rationem Æstivis, fontium, fluminum.

PROPOSITIO I. DE OCEANI PARTITIONE.

Oceanus secundum superficiem non interrumpitur per interpositas terras, sed universam terram ambit, hinc inde in sinus & freta intercisus. Dat hoc experientia à circumnavigatione Telluris, quam tentarunt primò Hispani duce Magellane, primo freti inventore. deinde Angli bis, nimirum Draco & Candischi; tandem Belgæ quinquies. Dubitabant aliqui, annon Terra Australis & America conjungeretur? dubium solvit Magellanes, quando A. 1500. invenit fretum inter Americam & Terram Australem. Similis scrupulus erat de Africa: at hunc sustulit Vafius Gamma, quo duce primò A. 1597. Africa est circumnavigata, invento ejus ultimo Austrum versùs termino, Bonæ Spei Promontorio.

Oceanorum particularium divisio dependet à nostra fitione magis, quàm à natura. plerumq; denominantur à plagis, quas allambunt. Nos in 4. partes Oceanum divi-

AEROGRAPHIA.

Habet duas Partes: ATMOSPHERICAM, ANEMICAM. Prima agit de Atmosphæra; altera de Ventis.

PARS I. ATMOSPHERICA.

Ατμοσφαιρα Græcè, *Halituum Globus* Latine. Sonat enim Græcis *ατμῆς halitum*, *σφαῖρα globum*.

PROPOSITIO I. DE MOTU ATMOSPHERÆ.

- I. *Sursum*. *νεὴς τὰς ὀρθὰς*, ut loquuntur Geometræ.
- II. *Motus diurnus*. Hoc motu aliquatenus circumvolvitur sub Zona præsertim Torrida. Sed hoc melius de Vento Generali infrà.
- III. *Motus per rarefactionem & condensationem*, ut loquuntur Physici. Patet experientia Thermometri. Hinc altitudo Atmosphære inconstans est: plerumq; in meridie maxima, mediâ nocte minima, manè & vesperi medioxima.

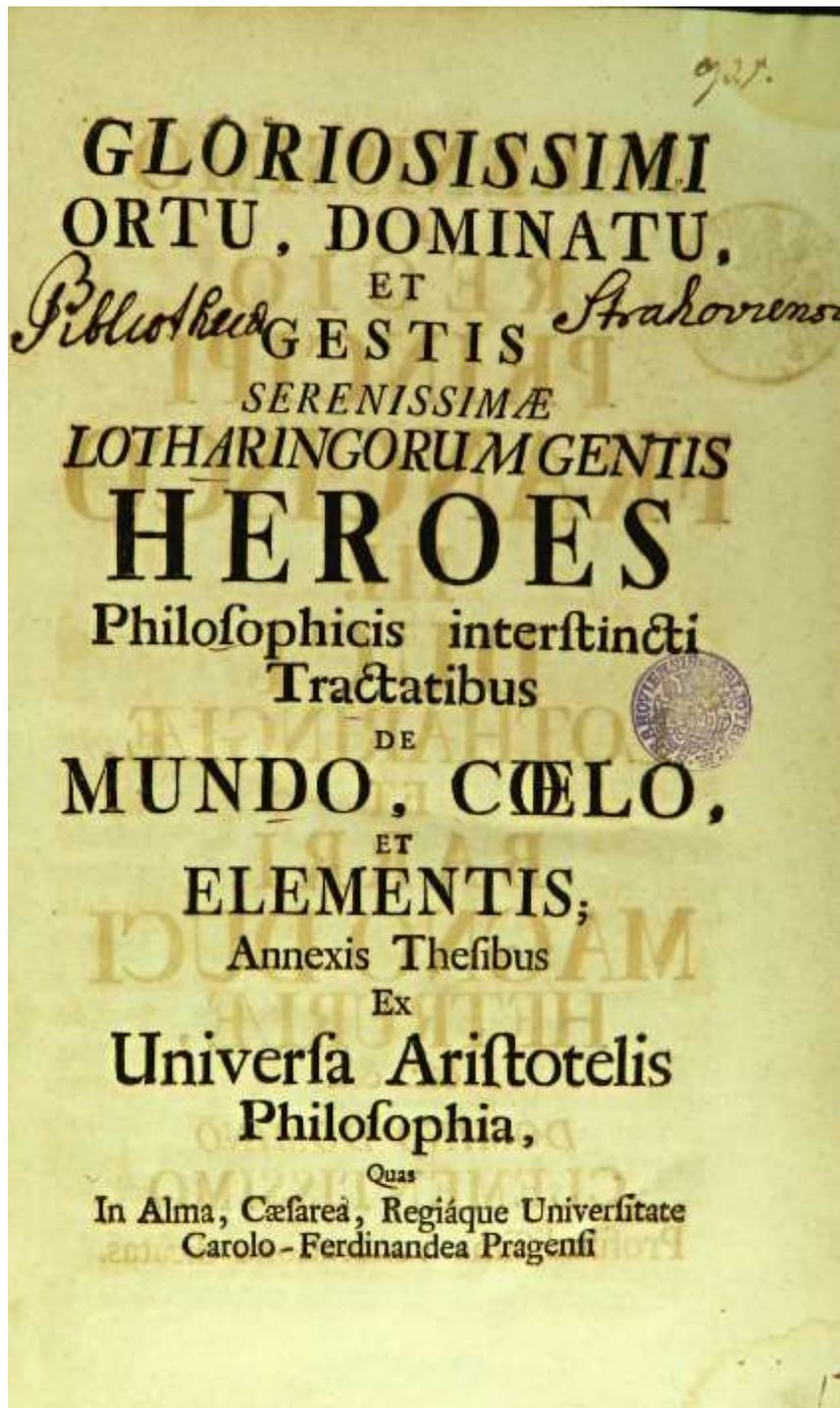
EXPERIMENTUM. *Aer serenus potest ita rarefieri, ut spatium septuagies majus occupet, quàm antè: patet in Æolo-pila calefacta & frigefacta. Contrà. ita potest condensari, ut tantum sexagesimam partem prioris spatij occupet: patet in sclopeto pneumatico.*

H 2

PRO-

6a – frontispis univerzité teze vážící se k titulní straně níže

6b – titul univerzitní teze roztažen na tři strany ! : Gloriosissimi ortu, dominatu et gestis serenissimae Lotharingorum gentis heroes philosophicis interstincti tractatibus de mundo, coelo et elementis : annexis thesibus ex universa Aristotelis philosophia, quas in alma, caesarea, regiaque universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi. Serenissimo et regio principi Francisco III. duci Lotharingiae, et Barri, magno duci Hetruriae, &c. &c. domino domino clementissimo profundissima veneratione dicatas ... / praeside ... P. Joanne Bleiweis ... in Magna Aula Carolina publice propugnavit ... D. Casimirus Ferdinandus S. R. I. Comes de Bubna & Littitz -- [Prag] : typis Universitatis Carolo-Ferdinandae in Collegio Soc. Jesu, 1738.
https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000012144&local_base=STT

Digitalizované faksimile exempláře z NK ČR:

<https://books.google.cz/books?vid=NKP:1002040606&printsec=frontcover#v=onepage&q&f=false>

SERENISSIMO
ET
REGIO
PRINCIPI
FRANCISCO
III.
DUCI
LOTHARINGIÆ,
ET
BARRI,
MAGNO DUCI
HETRURIAE,
&c. &c.

DOMINO DOMINO
CLEMENTISSIMO
Profundissima veneratione dicatas.

15904/T

SUB RECTORATU

Admodum Reverendi, ac Eximii Patris,

**P. JOANNIS
HEILMAN**

è SOCIETATE JESU

SS. Theologiæ Doctoris, Cæsareo-Aca-
demici Collegii Ejusdem Societatis Jesu ad
S. Clementem Vetro-Pragæ, nec non An-
tiquissimæ, ac Celeberrimæ Universitatis
Carolo-Ferdinandæ Pragensis p. t.

RECTORIS MAGNIFICI,

PRÆSIDE

Reverendo, ac Doctissimo Patre

**P. JOANNE
BLEIWEIS**

è SOCIETATE JESU

AA. LL. & Philosophiæ Doctore, Ejusdemque in Eadem
Universitate Carolo-Ferdinanda Pragensi Professore

Regio, Publico, ac Ordinario,

In Magna Aula Carolina

Publicè propugnavit

Illustrissimus, ac Doctissimus Dominus

D. CASIMIRUS FERDINANDUS

S. R. I. Comes de Bubna & Littitz,

AA. LL. & Philosophiæ Magister Primus.

Mense Die Annò M. D. CC. XXXVIII.

Typis Universitatis Carolo-Ferdinandæ in Collegio Soc. Jesu, ad S. Clementem.

DISSERTATIO I.

De Origine Serenissimæ Gentis variæ Scriptorum Opiniones.

§. I.

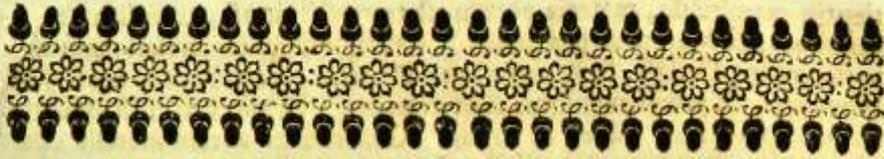
N. 1. uanquam concors tam antiquorum, quam recentiorum Genealogorum sit Sensus: Serenissimam Heroum Lotharingorum Gentem Nobilissimos Originis suæ Natales ad Francos, & Alamannos protendere; dividit tamen illos dispar Inclytæ huic Domui primævam designandi Stirpem ratio, cum alius præ alio diversis innixus argumentis, imò & conjecturis probabiliùs sibi visus sit commentari. Altissimè ex omnibus ortum Ejus auspiciatissimum repetere conatur Bucellini, (a) Gregorii Turonensis scripturæ autoritate, qui in sua Germaniæ notitia Serenissimam hanc Profapiam pari origine cum Merovingis, Carolingis, Agiolphingis, & Gvelphis, Principibus Francorum, Alamannorumque familiis defluere disertè asseverat. Extendit porrò Illam hic Author per Albericum, & Clodium Crinitum ad Dagobertum. Ab Hoc verò per Sunnonem Weliphum, Ricimerem, & Francum (qui genti nomen dederat) usque ad Antenorem, Trojanorum Regum progeniem, imperturbata se exporrigere Serie confusus arguit; imò mirari se ait: qua ratione deinceps in re tam manifesta quis ambigere possit, sive is ex historiæ Secretis memoriâ repetat à Francis Germanis, primùm in Geldria archè habitantibus, imperii ditionem in vicinas prius provincias, ac demum regna remotiora de anno in annum fuisse promotam; sive veterum tabulas, Principumque archiva, & diplomata studiosius aliquantum evolvat. Adfert ea propter in firmiorem asserti sui fidem quodpiam Clodulphi omnium Lotharingiæ Ducum (ut ille quidem arbitratur) Archiparentis diploma, quod mille ante annos Renoldo Abbati, ac fratribus monasterii S. Dionysii in Metheloch ad Sarram amnem siti concesserat, cujus exordium sic habet: *in Nomine Domini Amen. Mortalium facta, nè simul cum memoria hominum labili labantur, scripturæ solent apicibus perennari. Nos igitur Clodulphus Dux Austriæ Mosellanicæ, Arnulphi Ducis filius, filii Arnoldi ex antiqua, & nobili Francorum, Trojanorumque Stirpe natus &c.* concludit ex hoc monumento subin Bucellini, tantorum Principum auctoritati omnino magis esse deferendum, quam nobismet ipsis opinantibus.

N. 2. Verùm displicet Beato Rhenano (b) atque recentioribus hæc sententia, vanis fortè insistere visa conjecturis, præsertim ea ex parte: quæ Francum, & Antenorem, Principum inter Germanos Familiarum respicit Majores. Et quanquam cum Trithemio (c) circa Sæculum decimum quintum sub Maximiliani primi Imperatoris tempora, a lii quoque Authores eam

A 2

sectari

(a) Bucellini in germaniæ notitia pag. 18. & 19. Grego. Turon. in hist. Franc. (b) Lib. 1. rer. german. pag. 29. item de Rho. pag. 1. (c) Jacob. Manlius Jac. Stasius. Hierony. Gebviller. Ladisla. Sauthenius citati apud Gerard. de Rho pagin. 2.

THESES

Ex universa Aristotelis Philosophia.

- I. *Logica est facultas speculativa, & practica.*
- II. *Est necessaria simpliciter ad alias scientias.*
- III. *In quarum actus habitualis utens influit effective.*
- IV. *Universale manet in actuali predicatione.*
- V. *Potest actus de vero transire in falsum.*
- VI. *Scientia & opinio possunt simul componi in intellectu de eodem ob-
jecto materiali.*
- VII. *Principia corporis naturalis in facto esse sunt duo: materia, &
forma.*
- VIII. *In fieri verò tria: materia, forma, & privatio.*
- IX. *Materia prima habet proprium actum entitativum.*
- X. *Non potest naturaliter existere sine omni forma substantiali.*
- XI. *Potest tamen divinitus.*
- XII. *Formas substantiales non recipit per potentiam realiter distinctam.*
- XIII. *Appetit omnes formas substantiales aequaliter.*
- XIV. *Sola forma non est tota quidditas compositi.*
- XV. *Non datur forma corporeitatis Scotistica.*
- XVI. *Repugnant formæ substantiales partiales.*
- XVII. *Plures formæ disparatæ non possunt naturaliter simul informare
eandem materiam.*
- XVIII. *Possunt tamen divinitus.*
- XIX. *Unio distinguitur realiter ab extremis.*
- XX. *Uti & ab actione educitiva.*
- XXI. *In composito physico datur duplex partialis unio.*
- XXII. *Totum non distinguitur realiter à partibus simul sumptis.*
- XXIII. *Probabilius nec absolute est possibilis reproductio sui ipsius.*
- XXIV. *Non possunt plures causæ totales efficientes influere in eundem
effectum naturaliter.*
- XXV. *Possunt tamen Divinitus.*
- XXVI. *Virtus causativa finis est sola bonitas.*
- XXVII. *Actio recipitur in passo.*
- XXVIII. *Repugnat infinitum categorematicum creatum.*
- XXIX. *Uti & creatura omnium possibilium perfectissima.*
- XXX. *Ubicatio est entitas modalis.*
- XXXI. *Possibilis est divinitus replicatio ejusdem corporis circumscrip-
tiva.*
- XXXII.

- XXXII. *Uti & penetratio plurium corporum.*
 XXXIII. *Duratio est modus.*
 XXXIV. *In continuo omnes partes sunt actu distinctæ.*
 XXXV. *Demonstrabilis est primus Motor incausatus.*
 XXXVI. *Etiâ permissio Atheis processu in infinitum.*
 XXXVII. *Mundus non fuit, nec esse potuit ab æterno.*
 XXXVIII. *Accidentia non sunt causa adæquata substantiæ.*
 XXXIX. *Substantia cum accidentibus producit alteram substantiam.*
 XL. *Anima est actus corporis organici potentiæ vitam habentis.*
 XLI. *Potentie animæ distinguuntur realiter ab anima.*
 XLII. *Anima rationalis est ex natura sua immortalis.*
 XLIII. *Distinctio realis consistit in prædicato positivo exclusivo.*
 XLIV. *Dantur præcisiones objectivæ.*
 XLV. *Ens ut sic non potest perfectè præscindi à suis differentiis, nec differentiæ ab ente.*
 XLVI. *Ens est genus analogum.*
 XLVII. *Terminus non est pars relationis.*
 XLVIII. *Essentia creata extra causas posita non distinguitur ab existentia.*
 XLIX. *DEUS immediatè, & indispensabiliter concurrat ad omnes effectus causarum secundarum.*
 L. *DEUS dicit relationem transcendentalem ad creaturas possibles.*

F I N I S.

Přepis
Neydůstogněgššmu a Wysoce
 Ošwyceněmu Knížeti

Pánu/Pánu

JAN MATAUS FERDYNAND

z Boží Milosti/a Stolice Apostolské

Arcy-Biskupu Pražskému/

Swatě Římské Říše Knížeti/a Graběti z Bilen-
 burku/Gebo Chf. a Král. Mil. Skut. Tegné Radě/Pánu
 na Mladý Wošicy/Semberku/Měšicy/a Šebětowě zc. Stolice Swatě Apo-
 stolské Římské Rozeněmu Legátu/a w Králowstwj Českém Prymasu/tež Král:
 Univerz: Carolo-Ferdinandex Praž: stálemu a wstawicněmu Kancljři.

Pánu a Pánu neymilostiwěgššmu.

Neydůstogněgšš a Wysoce Ošwycený Kníže/a
 z Boží Milosti Pražský Arcy-Biskup Pán
 Jan Mataus Ferdynand z Bilenberku/a
 Jan Frydrych z Waldsteyna / dvě sta-
 wné Daměti tohoto wzněšeného Králowstwj
 Českého někdy na ošwycený Cirkwe Swatě
 Swjcen postawená a wyzdwižená neygasněg-
 šš Swětla/a z Boží Milosti/tež w od Apostol-

a

ské

První Kniha Mojžíšowa
 kteráž Křechy slowe Genesis.

M Pěti Knéh Mojžíšowých / kteréz gsau Kronyka a Zystorye / aneb wyspánj tobo / což se skalo při počátku swěta a dále až do smrti Jozeffowy / tato Kniba gest prwnj / a židowsky proto slowe Beresith, to gest : Na počátku proto že se začíná od tobo slowa. Majjí zagisté židé o byčeg od tobo slowa / kteréz gest prwnj položeno w knize / knihu nazwati.

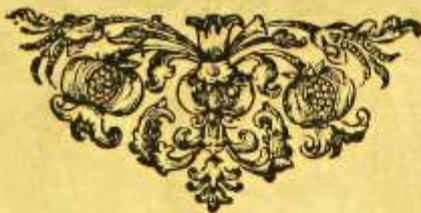
W této Knize wypsuge Mojžíš předně stwoření Swěta / a wzkáště člowěta / genž gest Pán a Zprávce Swěta. A pro tu příčinu slowe Genesis, to gest / Narodení / je před oči stawj / počátek Swěta / kteréz gest galés Narodení Swěta. Potom wypsuge pád prwnjch našich Rodičů / Adama a Ewy : item rozpšoenj lidského pokolenj / y gegich zlosti / a galá pokuta Bojž na ně přišla / totiž Potopa.

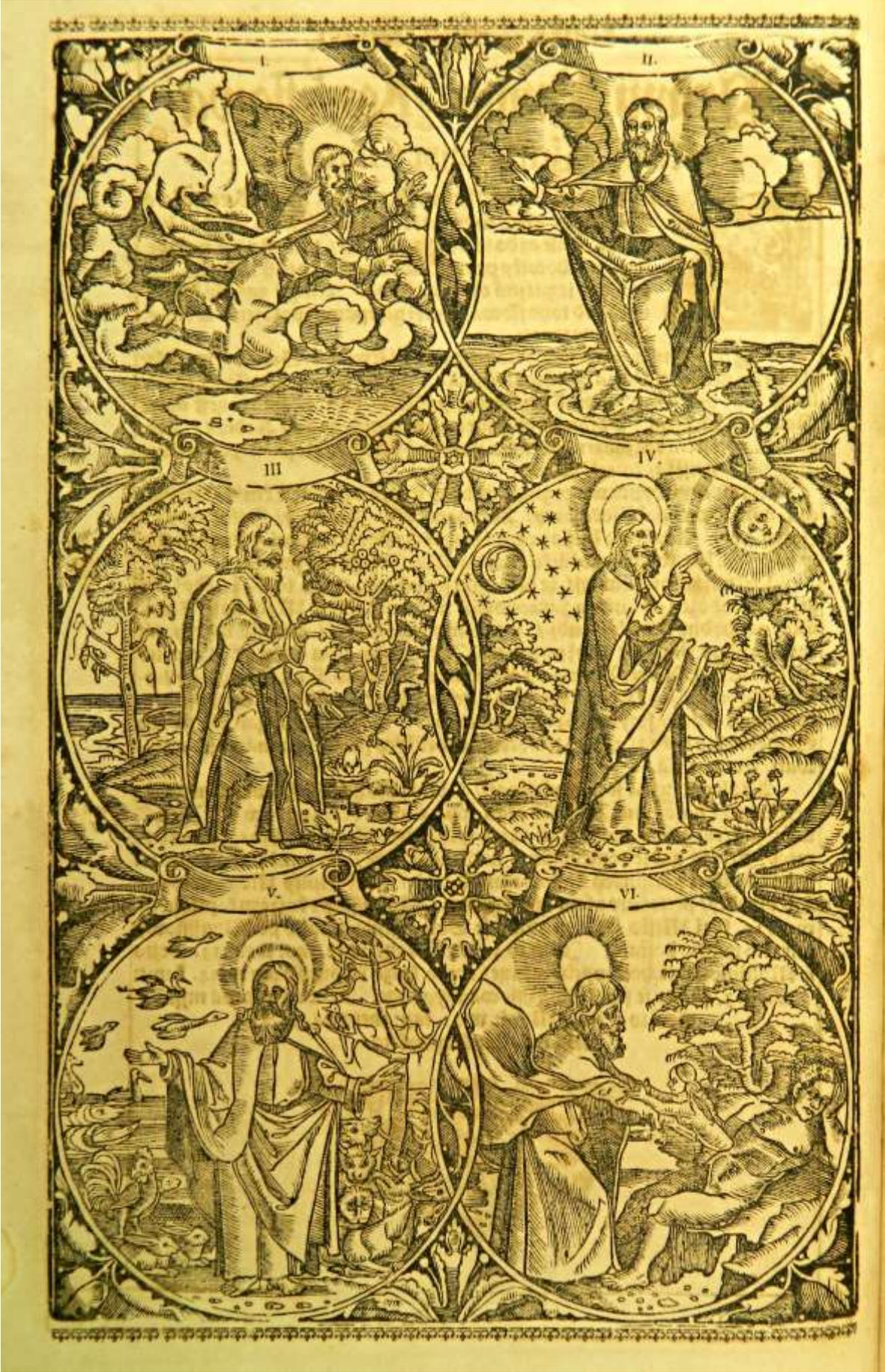
Naposledy wprawuge znamenitéjši skutky a hrdinské činy / Patriarchů / gmenowité pač Tvočmowy / Abrahamowy / Izálowy / Jácobowy / a Jozeffowy. A tak tato kniba zawjrá w sobě Zystoryi těch wěcy / kteréz se staly za 2399. let / totiž od počátku Swěta až do Jozeffowy smrti.

Vštekj se domnjwaj / že Mojžíš sepsal tuto knihu tehdaž / když byl gij wyswobozen od hněwu Jaraonowa / a zdržowal se w Madjanské Zemi. Gijnj pak hodnowěrnéjši saudj / je netoliko tuto knihu / ale také wšech pět knéh složil na pausti / když po wygiti Izraelského lidu z Egipta / ten lid galožto geho Wúdec / Věitel / a Záfondárce zprawowal / a z Synagogy / aneb Shromáždění Izraelského lidu / gednu Obec / a Cyrlew Bojž wstano-wil / a gi tímto swými Spisy wycowal / galby Boha galožto swého Stwořitele a Pána / z geho stwoření / a welikých skutků / poznáwati / milo-wati / a ctjti měla.

Několi pak nemá se pochybowati / že Mojžíš gest Spisowatelem těchto pěti Knéh / galož sám Brystus Pán toho o něm dokazuje / v S^o Jana² : 2. Jan. 5. 46. 47. wšak potřebj gest to znamenati / že w tých pěti knihách nacházegj se některé wěcy / kteréz / gal se domejššime / ne od Mojžíše / ale a nebo od Jozue / a nebo od některých giných Bohabogných osob / genž Spisy Mojžíšowy w každ wwedly / přiloženy gsau. galo gest w 1. Mojžíšowy knize w kapitole 14. werš 15. kdež Město Laís nazývá se Dan / gesto dlaho po Mojžíšowy smrti to gmeno dostalo. Item w 4. knize Mojžíš w 12. kap: werš 13. sdežto se Mojžíšowa tichost wychwaluge / a w 5. knize Mojžíšowy w 34. kapit: werš 13. sdežto se smrt Mojžíšowa wypsuge. Rowně takowá mišta gsau w 4. knize Mojžíš w 21. kap: werš 14. 15. 27.

Wá ta kniba Zapitol 50.

Kapitola I. První Knihy Mojžišovy.

I. Na počátku světa Bůh živý stvořitel všech věcí prvního dne stvořil Nebe y Zemi / y Světlo. 1. 2. Druhého dne Oblou v prostřed vod. 6. III. Třetího dne shromáždil vody v jedno místo / od nich oddělil zemi / a stvořil byliny a stromy. 9. IV. Čtvrtého dne stvořil Slunce / Měsíc / a Hvězdy. 14. V. Pátého dne Ryby / a Ptactvo. 20. VI. Šestého dne Zvířata / Dobytek / Seměplaz y člověka / gegj také ustanovil Zprávcem všech živých zvířotichů. 24.

21

A Počátku stvořil Bůh Nebe / a Zemi. 2. Země pak byla nenesaučy vžitku a prázdna / a tmy byly nad twář propasti : a Duch Boží vznášel se nad vodami. 3. A řekl Bůh : Buď světlo. A učiněno gest světlo. 4. A viděl Bůh světlo žeby bylo dobré : A oddělil světlo od temnosti. 5. A nazval světlo Dnem / a tmy Nocí : A stal se večer a gitro / den geden.

Stvořitel
no Nebe y
země / svě-
tlo.
a Gal. 3. 6.
Item 13. 6.
Ecl. 1. 2.
Jan. 1. 1.
Ecl. 1. 2.
a 17. 24.
nad prop-
pasti.

II. 6. Řekl také Bůh : ^b Buď obloha v prostřed vod : a odděl vody od vod. 7. A učinil Bůh oblohu / a oddělil vody kteréž byly pod oblohou / od těch kteréž byly nad oblohou. A stalo se tak. 8. A nazval Bůh oblohu / Nebem : y stal se večer a gitro / den druhý.

Obloha-
b Gal. 1. 2.
Item 10. 2.
Item 17. 1.

22

III. 9. Řekl pak Bůh : ^c Shromáždte se vody / kteréž pod nebem gsau / v místo jedno : a vkaž se sucho. A stalo se tak. 10. A nazval Bůh (místo) suché / Zemj / a shromážděny vod nazval Mořem. A viděl Bůh žeby bylo dobré. 11. A řekl : Zplod země bylinu zelenau a včínjcy sýmě / a dřewo plodné nesaucy owoce podle pokolenj swěho / ^e gehožby sýmě w něm samém bylo na zemi. A stalo se tak. 12. A vydala země bylinu zelenau / a činjcy sýmě podle pokolenj swěho / a dřewo přinášegjcy owoce / a magjcy gednokažde sýmě podle twářnosti swé. A viděl Bůh / žeby bylo dobré. 13. A stal se večer a gitro / den třetí.

místo su-
ché /
e Job 1. 7.
Gal. 1. 2.
Item 13. 6.
Pill. 4. 19.
země su-
chá. Mo-
ře / vly-
ny / stro-
my.
w něm
bylo geho-
sýmě
twářnosti
powahy

IV. 14. Řekl pak Bůh : ^d Buďte světla na obloze nebeské / a ať děl den a noc / a ať gsau na znamenj a , na časy / y dni y léta : 15. aby swjtila na obloze nebeské / a oswěcowała zemi. A stalo se tak. 16. A učinil Bůh dvě světla weliká : světlo wětšj / aby panowało nade dnem : a světlo menšj / aby panowało nad nocí : a hvězdy. 17. A postavil ge na obloze nebeské / aby swjtily nad zemj / 18. a panowały nade dnem a nocí / a dělily světlo a tmy. A viděl Bůh žeby bylo dobré. 19. A stal se večer a gitro / den čtvrtý.

d Gal. 1. 4.
Item 10. 19.
Item 17. 7.
e roz-
množenj
časů / y
dnů y let.
e Psal. 136.
Item 11. 16.
Gal. 1. 16.
Slunce /
Měsíc /
Hvězdy.

23

V. 20. Řekl také Bůh : Wydeyte vody ^f plaz dusse žiwé / a ptactvo nad zemj pod oblohou nebeskau. 21. A stvořil Bůh

f bmys.
Gal. 1. 10. 21.

namohl; poněvadi dj Pán Bůh: Budati
dwa (ne pak tři / nebo četři/č.) w gednom
těle. III. Aby manželstve spogeni dalo se me-
zy osobami / které před tím nebyly gedna/ ale
dwe / to gest/ aby nebyly krevnosti sprizněné:
nebo takové sprizněni nedobře s manžel-
stvem stoji/ galoj sám Adam znamenal/ kdýž
pravil: Opusti člověk otce svého y ma-
tka / a přidržeti se bude manželky své.
Ekrze což návěšti dal / je ani dcera s otcem/
ani syn s matkou nemůže w staro manželstvy
wstoupiti / proto je děti gfau gako gedno s
svými rodiči. IV. Právo manželstwa gest/
společně svoleni; nebo oba manželé magi
svobodně a dobrovolně k manželstvu svoli-
ti / aby manželstvy svazek byl pevný a vstavi-
čný. Toto právo navrhuge se nyní dorče-
nými slovy: neboť se nepravý / je člověk ná-
silně má oddřen býti od otce a matky; ale ge
opustiti / to gest dobrovolně gich zanechati.
Novně tei nepravý se/ie má moct k manželce
přivodžan býti; ale dobře / je se gi má přidr-

žeti / to gest dobrovolně a s láskou s nj žisť-
wati. ¶ A proto také sám Pán Bůh dytel býti
prvním družbou a námluvcem manželstwa.
poněvadi hned gaf wzdělal Ewu přivedl gi
k Adamovi; ne jeby tu byla od něho daleko
která hned v sameho Adama stvořena byla;
ale aby vřákal / je mu gi od te doby dáwa za
manželku a tovaryštu: což věnit k dobrému
a pro větší gislotu manželstwa: Tež abychom
znali/je záměruva k manželstvu má se obněg-
ně diti mezi přítomnými / aby se wespolek w-
děti koh'kdo sobě bere/ a slyšeli slova/ kterými
druhý swau wuli pronáši / a tak aby bylo tuž-
ši a pevnějši spogeni bez těch nepřisjetosti a
pochybnosti / které se přibázwagi / kdýž se
záměruva manželstvá dege mezi nepřítomný-
mi/ neb neznámými. ¶ Přitom y to známenej
je Bůh newedl Adama k Ewě; ale Ewu k A-
damovi: nebo ne muž jeny / ale jena muže
má následowati; poněvadi muž gest hlawa
jeny/ a má gi přigiti do svého domu a gegim
zprávem býti.

† 173 pod
kap. 10.
Genes
¶ První
družba P
Bůh.

* wjswy.
Klad pod
Kapit

* Zena se
ma mu:
sem sprá-
wowati.

Kapitola III.

I. Ewu pokaušel had / a Ewa Adama. Oba pak lu pádu přivedeni sau. 6. II. Bůh
ge pro gegich přestaupeni trestá. 8. III. Zen thj hadu zlořečy / a prvnj zaslíbenj o Křistu či-
ni. 15. IV. Na Adama a na Ewu pokutu tělemau vřládá/ totij prácy/ bolesti/ a smrt. Pak
ge wyhán; z ráge/ osadiv geg Cherubsem. 16.

Kapitola XI.

1. Bůh rozkázal synům Izraelským / aby stříbrné a zlaté nádoby od Egypťských sobě vypůgčiti. 2. II. Možjss; Božjho poručení hrotyl Egypťským desátou a poslední ránuu. 4.

A

Řekl Pán k Možjssowi: Geste gednau ránuu dotknu se Faraona / a Egypť / a potom propustj wás / a dožene k wygiti.

I. 2. Djsš tedy wšsemu lidu / ať požádá muž od přítele swého / a žena od sausedy své nádob stříbrných a zlatých. 3. Dát pak Pán milost lidu swému před Egypťskými. 4. Byl Možjss muž weliký welmi w zemi Egypťské před služebnjky Faraonowými / y před wšjim lidem.

B

II. 4. Ř řekl: Toto prawj Pán: O půl noci wygdu do Egypť: 5. a pomře wšsecko prworozené w zemi Egypťské / od prworozeneho Faraonowa / genž sedj na trůnu geho / až do prworozeneho děwky / kteráž gest ** w mleyne / y wšsecka prworozená howad. 6. Ř bude křik weliký we wšji zemi Egypťské / gakeho ani prwe nebylo / ani potom nebude. 7. D wšsech pak synů Izraelských nezastučj pes od člověka až do howada: abyšte wěděli / gať welikým zázrakem rozdělj Pán Egypťské a Izraelské. 8. Ř sstaupj wšickni služebnjcy twogi tito ke mně / a budau se klaněti mně / řkauce: Wygdi ty / y wšsecken lid / kterýž poddán gest tobě: po tom wygdeme. 9. Ř wysšel od Faraona hněwage se přjliše. Ř řekl pak Pán k Možjssowi: Neposlechne wás Faraon / by pak mnohá znamenj stala se w zemi Egypťské. 10. Možjss pak a Naron učinili wšsedy zázraky / kteréž psány sau / před Faraonem. Ř zatwrdil Pán sedce Faraonowo / aniž propustil synů Izraelských z země své.

C

D

Z prwnjho werše / kde se prawj / je Faraon netoliko propustj Izraelský lid / ale také nutiti geg bude / aby wysšel / wjme se / je dobrý skutek učiněný bez dobré wůle není pšatný k wěčnému spasení. Neboť hie tuto Faraon učinil to což Pán Bůh mjtí chtěl / a protož učinil dobrý skutek. Neboť chtěl Bůh aby propustil lid / což bylo dobré. A wšak proto nezvyštal sobě Faraon ani wěčného spasení / ani časného wyswobození od pomsty Božj: proto je toho dobrého skutku nedůstojný z své dobré wůle / ale z přinucení / je ho strže těžké muky a strach wěššho zleho k tomu Pán Bůh dohnal. Odtud tedy stalo se že žádně odpłatu za ten dobrý skutek nedostál / ani smrti nevyšel / neb se potom s celým wogštem wropil *. Hie gať mnohých zlych wěch příčina býwá wůle nasse / gestnje nedobrowolně činj to / co nám Pán Bůh činiti mels; poněwadž připravuge nás o odpłatu kteraubychom za dobrý skutek měli dostati / a zewššwá nám pokutu. Z toho nynj pozná-

wáme I. je S. Pawel dobře radil wěřícím / aby dobrowolně dobré skutky činili / ika: Gedenkaždý gaťž wložil w sedcy swém / tak učin / ne s zármutkem aneb z potřeby: nebo weseleho darce miluge Bůh. II. je wice Pán Bůh sobě wájz dobré wůle než skutku. III. je skutek dobrý s nedobrou wůlí / a toliko z přinucení učiněný nelibj se Bohu. IV. je troj gšau / kterýž gednostegný dobrý skutek učinj / a wšak negednostegně / ten tñ skutek od Boha přigat a odpłacen bude. Prwnj gšau kterjž geg bez dobrého aumyšl; z sameho přinucení činj / a ti / gaťž powědjno / nic sobě v Pána Boha strže nég nezastauj. Drujž gšau kterjž geg činj z dobré wůle a s dobrým sycce aumyšlem: ale s newelmi hortiwau kššau Božj: a ti budau sycce mjtí odpłatu: ale newelmi welikau. Třeti gšau / kterjž geg činj z dobré wůle a s welmi hortiwau kššau Božj: a ti budau mjtí welmi welikau odpłatu: neboť podle mry dobré wůle a hortiwosti přibýwá zásluho v odpłatu.

Bůh rozkázal Egypťské zlatu a stříbru. 2. Možjss a Naron. 3. Možjss. 4. Možjss. 5. Možjss. 6. Možjss. 7. Možjss. 8. Možjss. 9. Možjss. 10. Možjss.

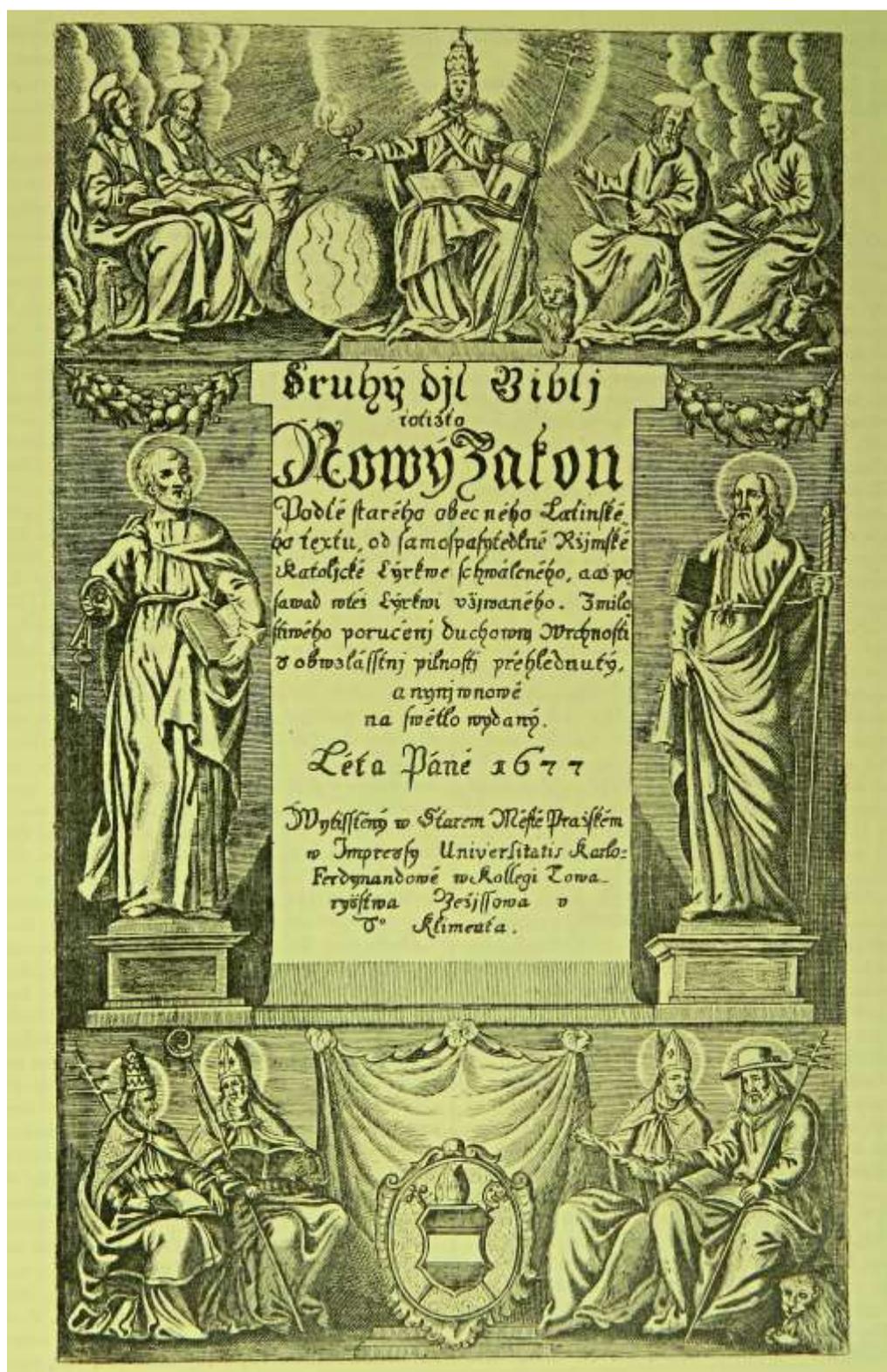
10. rána. Smer wšsecko prworozeneho. Možjss. 11. Možjss. 12. Možjss.

Dobrý skutek bez dobrého aumyšl; nemj pšatný k spasení.

Exod. 14. 2. Možjss. 9. 7.

C

Kapit

8a – titulní strana Bible svatováclavské 2. díl

Digitalizované faksimile exempláře z NK ČR:

<https://books.google.cz/books?vid=NKP:1002041822&printsec=frontcover#v=onepage&q&f=false>

anby oni toho necítily / jako člověk necítí porušeného povětří / když se do sebe táhne / a poněvadž to / co přikládal Angel / více porušeno bylo nežli povětří / kteráž člověk v čas moru do sebe vtráhuje / rychleji a necítělněji padali lidé / jako by před tím žádného neduhu nebyli měli. *Kardynál Baconus* jednaje o moru léta 1591. lidí v Římě hubicím / proti němuž *S. Řehoř Veliký* letanye s procesí *S. Petru* byl ustanovil / takto mluví: Tehdáž pak / jak se povídá / y tato podivná věc se přihodila / že když přicházel *Řehoř* k bradu *Aldryána* ležícímu při řece *Tyberys* nazvané / na znamení vlogeného *Boha* spatřiti byl Angel / an náhy meč do postavy vkládal / a tím chřel ozna-

miti / že ten neduh přestal. Tu opět viděti gest / že ten mor poslal Bůh na lidi pro hříchy jejich. Podobného něco přihodilo se léta 605. o čemž *Regino Kronykár* takto: Tehdáž mnozí očitě spatřili / že dobrý a zlý Angel v noci po městě chodili / a na rozkaz dobrého Angela zlý / jenž se zdal / jako by lovecký ostřep v ruce nese / kolikrátkoli tím ostřepem na dveře jakéhokoli domu vdeřil / tolikrát v tom domě druhého dne lidí umřelo. Y to také stalo se pro hříchy lidí: Ano Bůh předtím hroší lidu svému v Zákoně / nebudeš on zachovávat přikázání jeho / je geg morovou ránu trestati bude. Kdokoli tedy moru se obává / ať se mšístíhá hříšů / by té pomsty Boží a meče nekusyl.

Sváčkové
vvádí na
gení mor.

c Baron. ad A.
Christi 190.
d Regino in
Chronico.
e Deut. 21. 23

Skonává se Druhá Kniha Královská.

